

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplača 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 102.

V Ljubljani, v soboto 3. maja 1884.

Letnik XII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. maja.

Današnja seja poslaniške zbornice je bila brez posebnega pomena. Izmed predlogov in raznih vlog omenjam samo predloga dr. Roserja, ki vladi priporoča osnovo postave, po kateri naj bi se občine odškodovale za dohodke, ki jim odhajajo pri železnicah, ki jih vlada jemlje v svoje oskrbníštvo. Schmiederer je zatem vprašal načelnika davkarskega odseka, kaj je s postavo gledé škode, ki jo prizadevajo toča in nevihta? G. načelnik Javorski je odgovoril, da se je reč izročila poročevalcu, da bode pa vsled te interpelacije v odseku pobežal to reč. — Pogodba z deželó Štajarsko zarad dolga iz francoskih vojská bila je potrjena v tretjem branji, predlog o sprejemu Albrehtove železnice pa se je izročil v pretres železničnemu odseku.

Na vrsto prišla je sedaj v prvem branji pogodba med vlado in severno ali cesar Ferdinandovo železnico. Zeithammer je nasvetoval, da naj se v posvetovanje izroči železničnemu odseku. Dasi-ravno pri prvem branji navadno ni nobene razprave, poprijel je vendar že zdaj dr. Menger besedo in je v dolgem govoru dokazoval, da ne gre sklepati take pogodbe.

Za njim govoril je Schönerer, ki je sprožil tudi peticije zoper to pogodbo, ktere njegovi ljudje po Nižji-Avstriji raznašajo in za ktere si upa nabrati čez 40.000 podpisov. Govoril je čez dve uri, ter okoli metal s psokami, ki so mu ravno prišle na jezik. Enega poslanca je kar imenoval „Bengel“ itd. Gosp. predsednik ga je zarad tega na koncu govora posvaril ter si pridržal pravico, da bo to storil še v prihodnji seji, ako v stenografičnem zapisniku najde kako zabavljico, ki bi jo bil sedaj preslišal. Predlog se je potem izročil železničnemu odseku, in g. predsednik je sklenil sejo, ker je bila ura tri, ko je Schönerer nehal govoriti. Prihodnja seja bo v torek 6. t. m.

Trst.

„Quousque tandem Catillina abutere patientia nostra!“ Kako dolgo, o Trst, se boš še veleizdajsko obnašal nasproti avstrijskemu orlu? Toda počasi, krivico bi delali prebivalstvu ilirske metropole, ako bi njega sumničili ali pa kar naravnost obdolžili nelojalnega, neavstrijskega mišljenja, ako bi trdili, da tržaško prebivalstvo nima za Avstrijo vnetega srca. Da, da! ima ga, dokazalo nam je to sè svojim živahnim in slovesnim sprejemom maršala nadvojvode Albrehta!

Nekdo drug pa je v Trstu, ki na svojo pokroviteljico Avstrijo grdo gleda, in nima srca za njo v veleizdajskih svojih prséh in to je irredentovski Tržaški magistrat. Srečen je ta zbor irredentoveev najčistejše barve, ako se ponudi priložnosti, da zamore Avstriji založiti zausnico od ktere koli strani; srečen je, ako mu je mogoče svoje naklonjenost javno pokazati do trpečega naroda — italijanskega onstran velike vode adrijske!

Česar bi se cel svet ne bil nadjal, zgodilo se je v Trstu na magistratu; modri mestni očetje sešli so se in resolucijo sklenili, ktero so poslali ribarski komisiji v Gorico, da naj nikar ničesa ne sklène, kar bi dosedanje pravice čožotov (benečanskih ribičev) le količkaj kratilo. V tisti resoluciji opirajo se na jako jalov dogodek, da laški čožoti tržaško ubogo ljudstvo z malimi ribami skoraj za slepo ceno preskrbljujejo. Slovenci, prijatelji, ali ste že čuli kaj enacega? Magistrat avstrijskega mesta, kojemu cela država po pravici in resnici prideva krasen priimek „avstrijski biser“, se ne pomišlja za skledico leče (če je sicer še vse res?) pravice Lahom prodati, se ne sramuje lastnim otrokom kruha iz rok trgati in ga sovražnim sosedovim dajati.

Vsem našim čitateljem bo izvestno znano, da se naši Primorci od Ogleja pa do Spuža z malimi izjemami z ribarijo bavijo in od nje živé. Ker so naši bregovi strmi, je morje ob naših obalih tudi

globokeji, kakor na laških in ima toraj tudi več rib, ktere so pa poslednja leta posebno laške ribiče v oči bodle in so jeli na našo stran na lov zahajati, kar se vé, da našim ribarjem ni bilo nikakor po volji. Ker vlada dolgo časa krivice ni preiskala in zatrla, ki se je našim ljudem godila, jeli so si sami pomagati in tako so mnogokrat tepeži in naposled celó poboji nastali. Sedaj je vlada sprevidela, da je čas kaj vkreniti ter resnico in pravico poiskati, in — v Gorici sešla se je komisija, ki naj bi ribarsko vprašanje rešila.

Komisija nas že sama po sebi ni zamogla prepričati, da bi za naše Primorce kaj vspešnega sklenila, ker se je takoj iz začetka preveč prijenljivo kazala zahtevam laških pooblastencev. Sedaj se ji pa še Tržaški magistrat s svojo sramotno resolucijo pridruži, in za Lahe berači. Ali res misli magistrat, da bodo morda ribe v Trstu in drugih primorskih mestih h krati dražji, ako bodo ob naših obalih le naši ribiči pravico imeli loviti? Ali je res tako bedast, da misli, da bo revnejemu Tržaškemu prebivalstvu lakote pomreti, ako ne bo več čožotov v Trst s svojim nakradenim ali po sili vzetim blagom, s katerim naše ljudi spodrivajo? Bog obvaruj! Ravno nasprotno bi bilo. Naši domačini bi si zdatno opomogli, ako bi se ribji trg le njim prepustil, ljudstvo bi bilo pa ravno tako dobro postreženo. Da bi se Lahom slabeje godilo, to je resnica, ako bi se jim recimo v Trstu, prodaja rib vstavila, in to je rana, ki je vsekana v veleizdajskem srcu Tržaškega magistrata, tistega magistrata, ki ima pri vsem svojem primanjkljevi vedno zadosti noveev, ako je treba „irredento“ in njene aposteljne podpirati, nasprotno pa krajcarja ne, kedar bi se za slovensko korist potreboval. Sveta dolžnost Tržaških poslancev je, v očigled tolike nelojlnosti od magistratne strani, krepko se proti staviti takemu postopanju, ki ne le domovinsko, temveč tudi državljansko čut brez mere žali. Vlada je sama pripoznala, da se morajo žalostne in vseskozi krivične razmere naših ribičev zboljšati in se je tudi že napotila zboljšati jih, kar se ji Tržaški

LISTEK.

Za poduk in kratek čas vsim — posebno Dolenjcem.

(Dalje.)

Do zdaj je bil kratek star govor o kmetijstvu, posebno o poljedelstvu. Zdaj bo pa nova pridiga za vse, posebno še za Dolenjce: o sadjereji:

Kako lepo je vse stvarjenje božje! Stvarnik sam, naš dobrotljivi Oče nebeški, skrbel je za to, da se površje suhe zemlje odeva z zeleno očesu dobrodejno barvo. V svoji neskončni očetovski skrbi za nas dal je rastlinam nekterim še ta živelj, da se vzdigujejo od zemlje proti nebu, ter s svojim zelenjem nad zemljo kinčajo naravo in razveseljujejo človeka — krono stvarjenja. To dela drevje in razno grmičje. To vemo, da roka človekova ne more ob-saditi vsega, zatoraj je veliko rastlin, ki se plodijo same po sebi. Ali si kedaj že premišljeval, kako je vstvarjena smreka, ki na vitkih vejah svojega sejaleca — storž — ima in že pri rahlem vetriču seme potresa sem ter tje? In koliko jih je, katerih seme se še dalje na okrog poseva. Tudi tica ti je velika

dobrotnica v tej stroki kmetijstva. Kaj ne, dragi bralec, gola narava bila bi plešasta glava? Kak žalosten pogled bi bil po površji naše zemlje brez zelenja!

Modri stvarnik hoče pa tudi pomagače imeti, zatoraj nam je dal um, da sadimo tudi mi po goličavah gojzdno drevje, po vrtilih in boljših prostorih pa sadonosno.

Pesnik Virgilij v drugi knjigi svoji — o sadjereji tako-le učí:

„S prvega zaplodi naravno se drevje različno.
Kajti nekoje prihaja na dan prav samo po sebi
Brez nasilja ljudi, ter omeja livade in krive
Reke okol: kot mehko rakitje in gibéina žuka,
Topol in vrbovje sinje z modrelimi listi.
Drugo drevje iz padlega pak semena poganja.
Kostanj raste visok in hrast, veličansko po gajih.
Iz korena rodi mladitje se drugim obilno,
Kakor črešnjam in brestju . . .
Tako je v prvo množila narav . . .
Druge načine poskus razkril po lastnem je hodu.“

Pesnik dalje pripoveduje, da se plodi, ako odrežejo se palice in vtaknejo v zemljo (p. beka . . .) Ne pozabite, sadjerejci, da sadite drevje, ki je že vdomačilo se, sicer vaša poskušnja bode predraga. Naj se vpelje tudi saditev in žlahtnitev iz družih dežel, vendar, kdor malo ima prostora, sadi in žlahtni

naj to, kar že zdaj v deželi velja, sicer bo izgovarjal se: Saj pri nas ni kraj za to.

„Sadi, učí Virgilij, drevesca domačih tal:
In pa mladih sadik v lastnem domu živečih.“

Različna je množitev in žlahtnitev drevja po različnih znanih načinih, kakor že čas in narava dreves zahteva. Splošno pravilo je: „Košico na košico; pešek na pešek.“

Zatoraj poje pesnik:

„Hajdite taj in učite dreves različne se reje
Kmetje vi! z žlahtnjenjem omilite sadje ogavno
Naj ne leži zemljišče leno.“

Oh, koliko zemlje leži prazne v naši ljubi domovini! oh, kako krasne vrte bi lahko imeli! Vas, kraj mi ne dopadata, ako dasi ugodna za to, prazna ležita.

Kako čedna je vas, ko v spomladi kakor nevesta praznično okinčana z raznobarvanim cvetjem hvali umnega in pridnega kmeta, kako smehljaje pa vklanja se mu v jeseni drevje bogato.

Dolenjskemu kmetu se še sanja ne, kako lepe vrte imajo po svetu, enake, morda še lepše, bi lahko tudi on imel. Kjer trta raste in žlahtno vinsko kapljico rodi, ondi je svet vstvarjen gotovo tudi za prav žlahtno drevje. Kolikor žlahtnejša trta raste, toliko

magistrat nasproti zaletu in pravi: „Nikari, naj vse ostane pri starem! Lahom bi se krivica godila! Za domačine pa nič ne dé, ako tudi še dalje stradajo, le da so Lahi srečni, zdravi in siti!“

Zarad te resolucije Tržaški magistrat, rahlo rečeno, družega ne zasluži, kakor klop kakega madjarskega pandurja. Človek se v teku življenja marsičemu privadi, in še tako čudne reči se mu s časoma nič več ne zdé izvanredne; nikdar se pa ne navadi takega postopanja, od strani samoupravne oblasti, ktera lastnim otrokom kruh iz rok trga in ga ptujim meče. To je sramota, to je izdajstvo! Cel svet je pripoznal, da se gledé ribarstva našim primorcem velika krivica godi, Tržaški magistrat in njegova trobenta „L' Indipendente“ pa tega nečeta videti, o čemur je cel svet prepričan, tega ta dva svetnika bodoče Italije „gloriosae“ nečeta verjeti. „Es ist viel Faules im Staate Dänemark!“ veljá polnomiselno tudi o Trstu.

Magistrat si je pa s to svojo resolucijo spletel tako sramoten in nevenljiv venec, da ga bodemo Slovenci vse svoje žive dni pomnili. To je toraj zahvala za prekrasno luko, ki jo je vlada mestu zgradila, to je zahvala za druge prednosti, ki jih ima Trst memo drugih mest avstrijskih! Naši bratje naj pa nikari ne opuste priložnosti, da slovensko prebivalstvo podučé v očetovski skrbi slavne Avstrije za Trst, a tudi mu kažejo postopanje irredentovskega magistrata proti njemu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. maja.

Notranje dežele.

Deputacija *Dunajskih učiteljev* predstavila se je naučnemu ministru Konradu, kteremu je tudi izročila peticijo gledé pravnega stališča učiteljev. Minister je rekel, da je za šolo boljše, ako se profesorji in učitelji ne volijo v občinske odbore ali pa v deželne zборе, posebno ondi ne, kjer sta po dva ali po trije jeziki v deželi.

Iz *Dalmacije* se poroča, da so se že skoraj vsi krivošijski beguni domu povrnili; le kolovodji ostali so še na Črnigori. V podporo teh revežev določil je dalmatinski deželni odbor 7000 glđ. iz ubožnega zaklada, in jih je na Rizanjsko občino poslal s pristavkom, naj jih med povrnjene begune razdeli.

Iz *Čehov* dohajajo pogosto tožbe o silnem izselovanju mladih delavnih moči. Krivi so tega skoraj edino le brezvestni agentje, ki mladost iz dežele vabijo in tako kmetu delavno moč zmanjšujejo. Kakor „Čech“ piše, prišlo je neki že tako daleč, da je mladih fantov sram jelo biti za hlapce služiti po kmetih in se jim bolj častno zdi v tovarne po zaslužek hoditi. Mnogo se jih seli tudi v Ameriko, drugi na Dunaj in celó taki ne ostajajo radi doma, kterim se popotna pravica zarad bodoče vojašine odreče. Kmetje pravijo, ako bo izselovanje v taki meri rastlo, kakor do sedaj, mora kmetski stan na nič priti.

Cesar Franc-Josipova železnica izročila se je 1. maja t. l. v državno last. Opoludne prišla je ministerijalna komisija, je pregledala blagajnice in je izročilni zapisnik podpisala. Dosedanji gene-

boljši ti je tudi sad memo onih krajev, kjer trta ne raste; „kajti gorkota je velika dobrota“.

Na Gorenjskem se zeló pečajo s sadjerejo, ker vinogradov nimajo; v dobrih letinah nekteri po 200 do 300 gold. za sadje skupijo, da, celó od 800 do 1000 gold. Ako ktero leto sadja ni, dobijo pa za požlahtnjena drevesca lepe krajcarje.

Dolenjca — po mojih mislih, ktere so vsaj nekoliko opravičene — preveč „trta moti“, in vendar bi po nekterih vinskih krajih boljši mošt iz jabelk in tepek dobili, kakor iz nedozorelega in kislega grozdja.

Kaj pa, dragi Dolenjci, bi ne bilo bolje dvojni pridelek imeti kakor le enega, ako vam trta in vrtili lepó obrodé? Dolenjska bi veliko pridobila, ko bi bolj kakor do zdaj, skrbela za sadonosne vrte. Upajmo, enkrat bote menda vendar železnico dobili (kedaj?) in svoje pridelke ložje v denar spravili kakor do zdaj. Ne rečem, da Dolenjska popolnoma spi, kar se sadjereje tiče, res marsikje so lepi sadonosniki, marsiktera hiša, vas v drevji skrita, vendar pa marsikje tudi hudo dremlje.

Ljudje pravijo: „Les je les, če kruha ni vmes“, to je res, pa tudi ne. Kolikokrat se v jeseni in po zimi kruh ne peče, ako je sadja obilo.

ralni ravnatelj Kogerer bos 1. julijem vpokojen, upravni odbor je pa svoje delovanje že prvega maja opustil.

Vnanje države.

Turčija in Francoska niste še odgovorili na angleško povabilo zarad bodoče *egiptovske konference*, Avstrija, Nemška, Laška in Rusija so pa že po medsebojnem dogovoru skoraj h krati odpisale svoje izjave, da se hočejo konference vdeležiti v smislu kakor jo je Angleška predlagala, namreč, edino le v finančnem smislu. Vsega kar bi le količkaj po politiki dišalo, mislijo se skrbno izogibati. Francozi in ravno tako Turki bi pa egiptovsko vprašanje rajši iz politične strani vetrili, kakor pa iz finančne in zarad tega tako dolgo odgovor odlašajo. Da se pri tej obravnavi ne bo mogoče politike popolnoma ogniti se samo po sebi razume, vendar jo bodo pa kolikor mogoče prezirali.

Iz Nemškega dohaja glas, da so se *Poljaki*, ki so pod ruskim cesarjem, že dolgo prav po tihem in prav skrbno pripravljali na vstajo za slučaj, ko bi se Avstrija in Rusija, ali pa Rusija in Nemčija zgrabili. Kje je Bismark to novico zvedel, ni povedal, pač pa jo je sporočil v Petrograd in to je menda vzrok, da si Rusija toliko prizadeva v prijaznih razmerah z Avstrijo in Nemčijo živeti. Nam se pa novica, če tudi ne popolno bosa, vsekako pa toliko merodajna zdi za približevanje Rusije k avstro-nemški zvezi, da je nikakor ne moremo verjeti. Rusije prav nič družega ne priganja do našega prijateljstva, kakor odkritosrčna želja po ohranjenju miru, po izvišanju blagostanja svojih podložnih in po ugodnem razvoju, ki se bo danes ali jutri na Balkanu z ondašnjimi rodovi pričel. Da sama na Balkanu ne more vsega, tega je do dobrega prepričana, in da je Avstrija v tem položaji najbližnji in v vsakem oziru najbolj vpliven sosed, Rusiji tudi ni neznan. Če bi tega pa tudi do sedaj še ne bila vedela, prepričalo jo je tega lahko najnoviješe potovanje cesarjeviča Rudolfa po orijentu. Se vé, da tega ni čakala in za tak sprejem ni vedela, a Rusija dobro vé, kako da se avstrijska moč na orijentu spoštuje in zarad tega želi njena prijateljica postati. Da bi se pa ona Poljakov bala, na to še misliti ni.

Na svetu pogin enega pospešuje razvoj družega. Čisto sličen odnošaj razvije se nam pred očmi gledé *Angleške* in *Francoske* v očigled Egipta in dežele okoli Rudečega morja. Dolgo časa so si Francozi že prizadevali, da bi bili ondi zastavili svojo nogo, pa jim je vsled angleškega napora vedno spodletelo. Sedaj še le, ko je Angleška v Egiptu in Sudanu tako rekoč popolnoma na tleh, Francoska pa še vsled ravnokar pridobljenih zmag Tonkineških nekoliko pijana, mislijo potomeci stare Galije, da je prišel čas, ko si bodo tudi po nilskih pokrajinah poiskali pripravnega mesta, od koder bodo govorili tu pa tam važno besedo. In res, če je bil kdaj trenutek ugoden Francozom, sedaj le jim je. Angleži so zgubili v Egiptu vse spoštovanje! Prišli so po pravni sodbi ob tri generale, pa naravno ob tisoče vojakov. Gordon sam, ki se je s polnimi vrečami denarjev v Chartum podal in ki si je mislil ondašnje črnuhe tako podvreči, kakor ob svojem času Andrassy Bosno in Hercegovino, namreč z dvema kompanijama vojakov in jedno svirajočo vojaško bando, bo moral dobro paziti, da si bo rešil svoje življenje. Da ne bo več dolgo, ko bote mesti Chartum in Berber v uporniških rokah, je izvestno in to vse pa Francozom ravno prav pride, in si bodo na bodoči konferenci v Londonu vse prizadevali, da bodo v finančno mešanico egiptovsko tudi nekaj politične soli primešali.

Angleži premišlujejo, kako bi jim bilo mogoče Gordona srečno domu spraviti in so nekoliko že na to mislili, da bi morda ne bilo slabo, ko bi nekaj angleških vojakov proti Berberju na pomoč

Zdravniki zeló priporočajo sadje, ker je dobra, tečna in kričistilna jed. Kako ugaja še le otrokom!

Morda si, dragi bralec, že videl, kedaj v svojem življenji, kako so deca milo gledala na sosedov vrt, kjer je zorelo žlahtno sadje? morda celó še sam se zmuznil skoz mejo ali skočil čez plot na sosedov vrt, da bi pokusil, kak „okus“ imajo njegova jabelka, hruške, češplje . . . morda še hlače ali srajco si raztrgal pri tem osodepolnem delu, ko je sosed zarančal nad teboj: Hej, kajon — kaj delaš? Otroka za par jabelk vsaj „dve angleški milji“ daleč pripelješ? Kaj ni to pravi dokaz, kako priljubljeno in dobrodejno mu je sadje?

In glej, ko bi povsod in pri vsaki hiši, ako le kako ped zemlje imajo, zasadili nekoliko sadnega drevja, bilo bi manj „otročjega greha“.

Le pomisli, dragi prijatelj, kako prav bi ti prišlo, ko bi še kak goldinarček za sadje dobil, postavim 5, 20, 100 gold. in rešil bi se nenasitljivega davkarja in bi ti morda še kaj za druge domače potrebe ostalo.

Toda mili Bog! kako slabo umejo ljudje drevje saditi, žlahtniti in še dalje oskrbovati.

(Dalje prih.)

poslali. Previdnejši Angleži se pa temu vstavljajo, in svoje pomisleke s tem podpirajo, da sedaj zavoljo prevelike vročine nikakor ni svetovati, kake ekspedicije proti Chartumu pričeti; tisoče angleških vojakov pocepali bi od žeje in vročine, ostali bi pa še nič ne opravili. Do jeseni je treba počakati, ko zopet deževati prične, tedaj ne bodo tvegali svoje časti in vojakov, kar bi se jim pa sedaj vse primerilo.

Iz Londona se poroča brzozjavna vest, da so *Chartum* uporniki premagali in Gordona umorili.

Kitajska vlada je svojega poslanca Tsenga domov poklicala in mesto njega Li-Fong-Pao začasno za kitajskega poslanca v Parizu imenovala. Takoj se bodo začeli dogovori in obravnave zarad Tonkina.

Izvirni dopisi.

Z Dobrne, 1. maja. (*Topliška dōba*) je nastopila. In kako! Sinoči je s pripomočjo korenjaških fantov, kar v trenutku na trgu pred šolskim poslopjem „vzrastlo“ mogočno, čez 30 metrov visoko drevo, kteremu na vrhuncu plapolala velika cesarska zastava z vihrajočimi belo-modro-rudečimi trakovi, rekši naj to razodeva, da tukaj prebivajo cesarju vernovdani Slovenci. Potem je pa živahna godba z blizo 40 lučmi obhodila odbrane si kraje. Da so tudi topiči na primernem torišču bili pripravljani, menda ni treba dostavljati. A danes na vse zgodaj nam je godba svirala budnico, ktero je po razmernem odmoru še nadaljevala, opazivši vernike, vračajoče se iz lično okinčane cerkve, kjer se je prvokrat — za letos — obhajala majniška pobožnost.

Tukajšnja pošta je postiljonu pred nekterimi letmi omislila posebno uniformo, rudečo suknjo pod črno s „srebrnim“ prevezkom ovito pinjo. Ob prvič jo je nategnil zarán prvega dne majnikovega. Toda naš „Jakl“ je, kakor so ljudje znali praviti, rudeč-karsko obleko s svojo navadno zamenjaval kmalo potem, ko je bil izginil izpred oči po naši dolinici; ko se je pa okolici zopet približal, bil je z novič rudeč. Tako je trajalo menda ne celih štirnajst dni, dokler tega neljubega mu „fraka“ ni povsem odložil. Če je gledé tega njegov tovariš pri poludnevni pošti bil istih nazorov, to pisatelju teh vrstic ni znano. Ali resnica je, da se rudeča barva v podobi oblačila ni več prikazovala na „kozlu“ poštne droške. In ostala vozovina? To nam s postiljonom vrd za prvi dan majnika opletajo skrbni Celjani, češ, naj srečevalcem in drugim potnikom naznanja, da se je danes na stari Dobrni začelo nova — topliška dōba.

Iz Reke, 2. maja. (*Kolisija na morju*.) V noči od 30. aprila na 1. maja trčil je parobrod „Budapest“ pri Promontoru na Lloydov parnik „Lario“. Prvi je peljal sol iz Rovinja na Reko, a drugi odplul je iz Reke proti Trstu. Lloydov parnik, zadet od strani, je močno poškodovan, ter ga je moral „Budapest“, ki je le od spredaj malo poškodovan prepeljati v Pulj. Trčila sta se pa jako silno, ter je ena ženska na „Lario“ vsled stresa padla v morje, bila je pa hitro potegnjena ven. „Lario“ je majhen parobrod z železnim oklepom, „Budapest“ je pa lesen in dosti manjši; da bi bil narobe uni ob tega zadet, zgodila bi se bila gotovo velika nesreča. Parnik „Budapest“ je lastnina Schwarza iz Zagreba.

O vožnji med Opatijo in Reko s parobrodom, o čemur so bili časniki poročali, ni znano tukaj ničesar.

Domače novice.

(*Srečkanje rečne loterije*) v prid versko-domovinskemu dejanju cerkve Jezusovega Srea v Ljubljani bo že 10. t. m. v spomin slovesne poroke Njegove cesarske visokosti presvetlega gospoda prestolonaslednika Rudolfa z Nje cesarsko visokostjo, presvetlo gospo prestolonaslednico Štefanijo — v mestni zbornici pod gosposkim nadgledovanjem. Loterija obsega 2000 vrst po 40 srečk. Vsaka vrsta ima en dobitek. Srečka veljá 25 kr. Ker je dejanje versko-domovinsko, lepota mestu in deželi, ker je cerkev že močno in rada obiskovana hiša božja, in ker je cena srečki silo nizka, med dobitki so pa nekteri zeló dragi, n. pr. 1 konj okoli 400 gold. vrednosti in še trije konjiči, bi bilo zlasti prijateljskim družbam, društvom itd., in tudi posamnim svetovati kupovanje celih vrst, ker bi se potem ena srečka go-

tovo zadela. Zunaj tega so pa blagovolili presvitli cesar in presvitla cesarica temu versko-domovinskemu dejanju prelepi znesek 2000 gold. darovati, in po tem preblagem zgledu bi pač nobeden ne smel zastati, da bi vsaj ene srečke ne kupil in se tako vdeležil tega blagega dejanja. Srečke se dobivajo v tobakarnicah, loterijah in drugih prodajalnicah. Cele vrste in posamezne srečke se dobivajo tudi v žagrahu cerkve Jezusovega Srca, v hiralnici, v Kravji dolini št. 11, v dekliški sirotišnici na Poljanah, in pri vratarji v bolnišnici. Vsi dobitki se lahko vidijo vsak dan v hiralnici, živali pa v ponedeljek (5), v četrtek (8.), in v soboto (10. t. m.) na dvorišču v hiralnici.

(Dnevni red seje mestnega odbora), ktera bo v ponedeljek, 5. maja, ob 6. uri popoldne v mestni dvorani. 1. Naznanilo prvosedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo o izvršenih letošnjih dopolnilnih volitvah za mestni odbor. 3. Stavbinskega odseka poročilo o določitvi stavbinske črte na Emonski cesti. 4. Poročilo odseka za olepšavo mesta o gradnji slaščičarskega paviljona v Latermanovem drevoredu. Naposled tajna seja.

(Sokolov večer) bo v nedeljo 4. maja zvečer v prostorih čitalnične restavracije, ktera je od 1. maja v spretnejše roke prišla, kakor je bila poprej. Gostje, ki tjakaj zahajajo, se vrlo hvalijo z dobro, okusno in ceno jedjo, kakor tudi z izborno pijačo in točno postrežbo. Veselilo bi nas, ko bi čitalnica zopet to postala, kar je bila ona za časa Kama, zbirališče namreč, kjer naj bi se shajalo staro in mlado na kozarec dobrega vina ali hladnega piva in na prijazno medsebojno besedo. Čitalnice ne bi se smel ogibati noben Slovenec. Nadjati se hočemo, da se neljube razmere popolnoma in korenito zboljšajo in da bo juterni sokolski večer, pri katerem bo svirala godba c. k. 17. peš-polka, po jako zanimivem sporedu, svojega denarja vreden. Neudje „Sokola“ plačajo 30 kr. vstopnine.

(Vojaško.) Majniško povišanje v c. kr. vojski je vojaške kroge povsem zadovoljilo. V 17. pešpolku baron Kuhn so povišani: poročnik Čefarin Karol za nadporočnika; častniški namestniki Bičman J., Vodnik Gašper in Breindl Karol za poročnike. V c. kr. deželni brambi je povišan stotnik Žerjav Robert za stalnega poveljnika 24. bramb. batalijona v Novem Mestu. Stotnik družega reda pl. Zergollern Rudolf postal je stotnik prvega reda v Ljubljanskem bramb. batalijonu št. 25. Poročnik Stramlič Emil postal je nadporočnik v Novomeškem bramb. batalijonu št. 24. Od neaktivnih brambovcev so povišani: Stotnika družega reda Wagner Franc in Hudovernik Karol za stotnika prvega reda v 24. bramb. batalijonu (Novomesto) in poročnika: Albin Smola in Adolf Mayer za nadporočnika v Ljubljanskem bramb. batalijonu št. 25.

(Samomor.) Včeraj zjutraj našli so v Kamniku tamošnjega trgovca Jakoba Vrečarja v nezavesti na tleh ležati in spoznali so, da si je sam zaval. Urno ga pripeljejo v Ljubljansko bolnico, kjer je revež čez par ur končal mlado življenje. Pripoveduje se, da je ta zločin storil iz ljubosumnosti.

(Razglas obligacij kranjske zemljiščne odveze), ki so bile dne 30. aprila 1884 izsrečkane: s kuponi po 50 gld. 15, 296; po 100 gld. št. 65, 138, 140, 314, 348, 491, 544, 566, 624, 706, 761, 877, 1346, 1497, 1838, 1973, 2053, 2084, 2267, 2375, 2619, 2724, 2866, 2936, 2957, 3059, 3102, 3117, 3170, 3197; po 500 gld. št. 138, 313, 398, 399, 464, 613, 616, 639, 727, 731, 780; po 1000 gld. št. 85, 190, 223, 250, 346, 616, 634, 729, 730, 804, 857, 870, 997, 1154, 1157, 1179, 1215, 1353, 1366, 1478, 1523, 1741, 1928, 1938, 2014, 2089, 2114, 2123, 2185, 2216, 2267, 2270, 2453, 2486, 2582, 2590, 2621, 2649, 2670, 2728, 2825, 2839, 2862, 2875, 2901, 2924, 2927, 2932; po 5000 gld. št. 45, 215, 275, 380, 464, 596, 605, 651, 658. Lit. A. št. 1221 za 800 gld., Lit. A. št. 1364 za 1000 gld., Lit. A. št. 1652 za 560 gld., Lit. A. št. 1690 za 200 gold., Lit. A. št. 1718 za 50 gold., Lit. A. št. 1767 za 550 gld., Lit. A. št. 1775 za 7150 gld., Lit. A. št. 1813 za 47.320 gld., Lit. A. št. 1830 za 100 gld. Potem od izsrečkane obligacije s kuponi št. 697 za 1000 gld. delni znesek 670 gld. Razen omenjenega se še naznanja, da se lastniki sledečih že poprej izsrečkanih obligacij še niso oglasili za plačilo: s kuponi št. 77, 260 po 50 gld., št. 29, 137, 1704, 1929, 1948, 2010, 2147, 2271, 2445, 2629, 2834, 3009, 3202, 3203, 3204 po 100 gld., št. 655 po 500 gld., št. 296, 662, 756, 1563, 2034, 2076, 2182, 2684, 2714, 2733 po

1000 gld., št. 373 po 5000 gld. Lit. A. št. 1496 po 1000 gld., Lit. A. št. 1575 po 50 gld. S kuponi št. 2690 po 1000 gld. z razdelnim zneskom za 760 gld.

(Trgovinska in obrtna zbornica.) (Dalje.) III. G. Fr. Ks. Souvan poroča o dopisu c. k. finančnega vodstva za Kranjsko, ktero je zbornici poslalo slovenski obrazec meničenega blanketa z vabilom, da bi se izrekla o obrazci in o vprašanji, ali je izdavanje slovenskih meničnih blanketov priporočljivo. Odsek je prenaradil v nekoliko tekst na predloženem obrazci in priporoča, da bi se vzprejele premembe. Na vprašanje, ali je priporočljivo izdavanje slovenskih meničnih blanketov, je pa odsek z ozirom na to, da je na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Goriškem več posojilnic, ktere občejuje večinoma z ljudmi, kteri nemškega jezika niso zmožni, dalje z ozirom na to, da se tudi v trgovini mnogo menic rabi, dalje tudi z ozirom na to, ker mnogo ljudi, kteri nemški umejo, terja slovenske menične blanketete, — sklenil nasvetovati zbornici, da ona izreče, da je izdavanje meničnih blanketov s slovenskim tekstom ne le priporočljivo, marveč celó potrebno. Gledé na to predlaga poročevalec v imenu odseka: Slavna zbornica naj v smislu tega poročila c. kr. finančnemu vodstvu svoje mnenje naznani.

G. K. Luckmann omenja, da se samo ob sebi razume, da, kdor listino podpiše, mora tudi menično pravo poznati. V trgovini, trdi, da se ne čuti po slovenskih menicah potreba, ker slovenski le v malo deželah umejo, in bi mogle pri odbitovanji (skontiranji) težave delati; Slovence pa, kteri nemški ne umejo, bilo bi težko o menicah in sploh o meničnem pravu poučiti, moralo bi se menično pravo na slovenski jezik preložiti. Govornik tedaj ne more podpirati predloga.

G. V. Petričič se čudi trditvi g. predgovornika, ker sploh trgovci in obrtniki dobro vedó, kaj je menica in trdi, da se že s stališča ravnopravnosti ne more ugovarjati odsekovem predlogu.

G. Knez opozorja g. Luckmana na ponk o menicah, ktere je izdal dr. Razlag, in gledé na to, se tudi ne more trditi, da bi si oni, kteri le slovenski umeje, ne mogel pridobiti potrebnih vednosti o meničnem pravu. On iz svoje skušnje vé, da ljudja terjajo menice s slovenskim tekstom, zaradi tega tudi predlog odsekov podpira.

Pri glasovanji se sprejme z večino glasov odsekov predlog.

IV. G. V. Petričič poroča o ustanovi višjega železnocestnega vršbenega urada v Ljubljani. Mestni magistrat je namreč predložil zbornici prepis prošnje, ktero je c. k. trgovinskemu ministerstvu predložil za ustanovo vodstva državne železnice za južne proge s sedežem v Ljubljani. Poročevalec prečita to prošnjo, ter vtemeljuje naslednja predloga:

1. Zbornica naj prosi visoko c. k. trgovinsko ministerstvo, da bi blagovolilo vstanoviti v Ljubljani višji železnocestni vršbeni urad.

2. Zbornica naj se obrne na mestni magistrat v Ljubljani, da bi on rešil vprašanje, kako bi se dobila stanovanja za uradnike višjega železnocestnega urada.

Pri glasovanji se vzprejmeta oba predloga.

(Dalje prih.)

Razne reči.

— „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ priredi jutri v nedeljo, 4. maja, popoldne izlet v Dornberg, kjer bo tisti dan vinska razstava, kamor pride tudi „Rokodelsko podporno društvo“ iz Ajdovščine. Veselica se bo vršila z godbo petjem in srečkanjem. Dobitkom bode pet. 1. sodček vina, 2. vreča žvepla, 3. meh za žvepljanje trt, 4. žveplavnik za sode, 5. trtne škarje. Opomba. Ako bo vreme 4. maja neugodno, odloži se izlet za naslednjo nedeljo 11. maja. Odbor.

— Cesarjevič Rudolf je v Bukareštu revežem 2000 frankov podaril.

— Naša cesarica je z nadvojvodinjo Marijo Valerijo še vedno v Heidelbergu na Nemškem, kjer jo imajo tako v čisljih, da bodo novo pot k nekemu studentu po njej imenovali „Elizabetina pot“. Vodjem pošte, železnice in policije naklonila je dragocene darila in tudi človekoljubnim zavodom odločila je velike svote denarja. 5. t. m. zapustili bodo Heidelberg in pojdejo v Monakovo.

Telegrami.

Dunaj, 3. maja. Glavno dobitko s 300.000 goldinarji pri žrebanji lozov od leta 1860

zadelo je premoženje za sirotinske zavode (freies Waisenhausvermögen.) Oskrbništvo bode vsled tega mogoče ustanovne prostore za blizo petdeset mest v sirotišnem zavodu v Judenau pomnožiti.

Dunaj, 3. maja. Odbor za žganjarsko postavo pristopil je k ukrepom gosp. zbornice. Železn. odbor preložil je obravnavo o postavi za lokalne železnice, ker Dunajska občina in gališki deželni odbor v tej zadevi neke peticije pripravljata; pač pa se je rešil predlog o Albrechtovi železnici. Za poročevalca izvolili so Javorskega. Gledé severne železnice sprejel se je Hrbstov predlog: vlada se pozivlja predložiti pravno razsodbo ministerijalne komisije od leta 1881 gledé severne železnice železniškemu odboru. Posvetovanje prične se v ponedeljek.

Praga, 3. maja. Cesarici Mariji Ani pešale so v teku včerajšnjega dneva očividno moči. Srečno prebolenje jako dvomljivo. Danes zjutraj se je po vseh Pražkih cerkvah za-njo molilo. Vsled današnjega jutranjega zdravniškega poročila je bila noč mirna in redna za visoko bolnico. Kar se pa moči tiče, je pa tako kakor včeraj.

Kotor, 2. maja. Načelnik generalnega štaba fmlt. Beck, šel je včeraj na Cetinje od koder se danes povrne in jutri v Krivošišjo odrine.

Št. 7402.

Razglas.

Pri srečkanju 120 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo 2. maja 1884 so bile vzdignjene

št. 22.965 z dobitkom	20.000 gld.
št. 61.845 z	1500 "
št. 543 z	500 "
št. 51.188 z	500 "

in št. 2120, 2425, 2569, 3174, 3650, 4591, 5295,	
5710, 6039, 6462, 7098, 7319, 7827, 8317, 8400,	
8791, 8874, 8949, 9550, 9840, 10.655, 10.950,	
12.012, 12.518, 12.751, 13.158, 14.690, 14.903,	
15.148, 15.576, 17.209, 18.131, 18.455, 18.663,	
19.365, 20.036, 20.490, 20.594, 23.019, 23.652,	
25.193, 25.414, 26.413, 26.494, 26.717, 26.743,	
26.773, 26.826, 27.487, 27.506, 27.595, 28.940,	
29.454, 29.476, 31.001, 33.324, 34.184, 34.222,	
34.672, 34.831, 34.929, 35.247, 37.275, 37.869,	
37.921, 38.179, 38.544, 40.131, 40.902, 41.632,	
42.245, 42.880, 44.698, 46.051, 47.068, 47.687,	
48.701, 49.459, 49.933, 50.615, 51.437, 53.024,	
53.606, 55.041, 55.169, 56.284, 56.726, 56.772,	
57.945, 58.062, 58.911, 59.594, 61.181, 61.376,	
62.401, 63.097, 63.774, 63.954, 64.424, 64.746,	
64.981, 65.195, 65.276, 65.497, 65.667, 65.971,	
66.337, 66.502, 66.969, 68.409, 69.294, 69.673,	
72.404, 72.766, 73.090, 73.590 vsaka z dobitkom	
30 gld.	

Od sedaj izžrebanih lozov št. 27.083 z dobitkom 2000 gld., št. 45.330 z dobitkom 1500 gld., št. 33.724 in 63.093 vsaka z dobitkom 500 gld. in št. 999, 1487, 2015, 2204, 2643, 2987, 3374, 3575, 3783, 4683, 5099, 5967, 7840, 8005, 8240, 8284, 9363, 10.683, 10.868, 11.205, 11.208, 11.785, 12.517, 12.875, 14.101, 14.957, 15.243, 15.266, 16.750, 17.301, 17.460, 18.077, 18.510, 18.594, 19.661, 20.033, 21.730, 21.743, 22.669, 23.719, 24.392, 24.420, 24.609, 24.980, 25.187, 25.560, 25.608, 27.992, 28.619, 28.793, 28.845, 29.017, 29.621, 29.685, 29.732, 29.733, 32.542, 34.175, 34.771, 35.878, 37.167, 38.209, 40.100, 41.741, 44.515, 44.539, 44.632, 45.027, 48.885, 49.498, 50.621, 50.735, 51.329, 51.415, 51.429, 51.487, 51.770, 52.092, 52.353, 54.114, 60.137, 60.140, 61.486, 62.933, 63.023, 63.425, 64.048, 67.173, 67.302, 67.803, 69.728, 70.024, 70.406, 70.596, 72.752, 73.345, 73.819, 74.257 in 74.763 vsaka z dobitkom 30 gld. še niso izplačane.

Mestni magistrat Ljubljanski

dne 2. maja 1884.

Tujci.

2. maja.

Pri **Maliči**: Eekstein in Gruner, kupea, z Dunaja. — Herman Hofmann, kupec, iz Reke. — Stojanovič, kupč. potovalec, iz Oseka. — pl. Obereigner, nadgojzdar, iz Schneeberga.

Pri **Stonu**: Josip Lechner, z Dunaja. — Abeles, kupec, iz Brna. — Pavel Ruscho, kupec, iz Linca. — Sonnenberg, kupec, iz Kaniže. — Janez Gotthard, kupec, iz Reke. — Demšer, posestnik, iz Železnikov. — Franc Šiber, posestnik, iz Sele.

Pri **Bavarskem dvoru**: A. Bruchino, c. k. poročnik, z Dunaja. — S. Bernauer, krpč. potovalec, z Dunaja. — E. Bohus, kupec, iz Ogerskega. — V. Valvassini, konjski kupec, iz Monze.

Pri **Južnem kolodvoru**: Josip Siekha, zasebnik, z Dunaja. — Srečko Haase, kupč. potovalec, iz Gradea. — A. Hager, mesar, iz Floridsdorfa. — Martin Kožar, s soprogo, iz Bistrice. — Janez Pirnat, c. k. vradnik, iz Ljubljane.

Pri **Virantu**: Maks Frisch, z Dunaja.

Dunajska borza.

2. maja.

Papirna renta po 100 gl.	80 gl.	40 kr.
Sreberna " "	81 "	40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 "	" "
Papirna renta, davka prosta	96 "	" "
Ogerska zlata renta 6%	122 "	60 "
" " 4%	91 "	95 "
" " papirna renta 5%	88 "	75 "
Kreditne akcije	160 gl.	319 "
Akcije anglo-avstr. banke	200 gl.	117 "
" avstr.-ogerske banke		853 "
" Landerbanke		111 "
" avst.-oger. Lloyd v Trstu		574 "
" državne ezelnice		315 "
" Tramway-društva velj. 170 gl.		210 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	124 "
4% " " 1860	500 "	136 "
Državne srečke iz l. 1864	100 "	172 "
" " " 1864	50 "	172 "
Kreditne srečke	100 "	177 "
Ljubljanske srečke	20 "	23 "
Rudolfove srečke	10 "	19 "
Prior. oblig. Elizabetine zap. ezelnice		108 "
" " Ferdinandove sev.		107 "
5% štajerske zemljiš. odvez. obligac.		104 "
London		121 "
Srebro		" "
Ces. cekini		5 "
Francoski napoleond.		9 "
Nemške marke		59 "

„Kmetiska posojilnica Ljubljanske okolice“ v Ljubljani

znižala je obresti posojilom proti menjici od 7% na 6%; taksa za uradne stroške računa se kakor prej.

Hranilne uloge obrestuje po 4½%.

Uradni dan vsaki torek dopoldne.

Društvena pisarna je na Marije Terezije cesti.

(2) **Ravnateljski odbor.**

Občinski tajnik, (2)

ki je že 17 let po raznih županijah služboval, ter je nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožen in z dobrimi spričevali, želi službo zopet pri kaki županiji prevzeti. Kaj več se izve pri vredništvu „Slovenca“.

ŠMARNICE

za tekoče leto

se dobivajo v (11)

„Katoliški Bukvarni“

po sledeči ceni:

V pol usnji z barveno obrezo — gl. 90 kr.
vse v usnji z barveno obrezo | " — "
vse v usnji z zlato obrezo | " 20 "

Po pošti 10 kr. več. Kdor vzame 12 skupaj dobi jedne za nameček.

Najceneje se knjige pošiljajo po pošti s križnim zavitkom, denarji pa po nakaznicah. S poštnim povzetjem stane mnogo več, pa nepotrebnih stroškov.

JAKOB BELEC,

klepar

v Šent-Vidu pri Ljubljani,

se slavnemu občinstvu in preč. duhovščini priporočam za izdelovanje vseh kleparskih del.

V zalogi imam cerkvene svetilnice ali stalnice v različnih slogih, z belimi ali barvanimi šipami in po raznih cenah. Dvoje svetilnic iz kositarja, olepšane z medenino, veljajo 10, 12, 14, 18 gold.; iz medenine po 20, 24, 30, 32, 35, 40, 45, 50 gl.; iz tompaka 46, 52, 60 gl. in z lepo barvanimi palicami za svetilnice, ki imajo razne cene.

Izdelujem svečnike za pod križeva pota, pušice za pobiranje miloščine po cerkvah; mnogovrstna močna in lepa štedilna ezelna ognjišča (Sparherde) vse ezelne in tudi vzdane z bakrenimi kotli. Močna, lepa in umetna ezelna vrata za cerkve in pokopališča, ograje za krstna kamna, kakor vsakovrstna v kleparski, ključarski, kovino tiskarski in kovaški strok spadajoča dela.

Prevzamem vsakovrstna kleparska in ključarska stavbena dela, izdelovanje pravih strelododov po najnovejšem načinu, barvanje zvonikov in streh itd.

Vsako delo bude pri meni zanesljivo dobro izdelano in kolikor mogoče po nizki ceni. (10)

Podpisani priporoča svojo zalogo

bruseljskih klobukov

in drugih stvari p. n. občinstvu, kakor

vsakovrstne klobuke za gospode

posebno pa: suknene klobuke (Lodenhate) v raznih barvah, kakor svetlo- ali temnorjavje, svetlo- ali temnozeleno itd., po 2 gl. 20 kr.; trde klobuke, najnovejši izdelek, rujave ali erne, dobro blago, po 1 gl. 80 kr., najboljše po 2 gl. 20 kr.; svilnate cilindre, najfinjša roba in najlepši izdelek, po 4 gl. 50 kr.; klobuke za dečke po 1 gl. do 1 gl. 50 kr.; dalje

srajce za gospode, spodnje hlače, vratnike kravate

(10) itd. itd. itd.

Z odličnim spoštovanjem

IVAN SOKLIČ

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 4.

Naročila s poštnim povzetjem se točno izvršujejo.

Terček & Nekrep,

trgovina z ezelnino

v Ljubljani, mestni trg št. 10

priporočata stalno, dobro izbrano zalogo najboljšega kmetijskega in poljedeljskega orodja in strojev, posebno krmoreznic in slamoreznic Henrika Lanža v Mannheimu, kakor tudi druge najboljše izkušene izdelke; nadalje: itne snažilnice, vozove, sani, pluge, sesalnice, cevi za vodnjake in vodnjake same, štedilna ognjišča, peči, ognja in tatov varne kase itd.; — potem izvrstni kamniški cement in poljski mavce (gips); dalje ezelne ine in kovanja za stavbe, — vse to po najnižjih cenah v zalogi in po unanjem naročilu, ki se vsako naglo in natančno izvršuje. (10)

LEOPOLD TRATNIK,

poprej

Matej Schreiner,

izdelovalec cerkvenega orodja in posode,

v Ljubljani,

Sv. Petra cesta šte. 24.

Prečastiti duhovščini in p. n. gospodom cerkvenim predstojnikom priporoča svojo že staro, daleč okolo dobro poznano

delavnico cerkvenega orodja.

Zdaj izdeluje se vse prav lepo in močno, po novih obrisih in modelih; vse orodje bude izdelano v zlogih primerno cerkvam, n. pr. gotičnem, romanskem itd.; tudi imam v zalogi več reči izdelanih, kot monštrance, kelihe, lampe, križe za bandedera in altarje, svečnike mnogovrstne velikosti, dobro posrebrene, tudi izdelujem rumene, kakoršne kdo želi; staro cerkveno orodje bude na novo pozlateno in posrebreno; strelododi, ker morajo večkrat pozlateni biti, bodo v ognju pozlateni.

Naročena dela izvršujejo se v vsakršnem zlogu natančno po nakazanem obrisu točno in kar mogoče po nizki ceni.

Za dobro pozlatenje in srebrjenje je garantirano. (2)

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani usoja si p. n. občinstvu najuljudneje naznaniti, da je prevzel 1. maja t. l.

restavracijo v Ljubljanski italnici,

kjer mu bo prva skrb p. n. občinstvu v vsakem oziru točno postreči. — Točil bom slavnoznano **Puntigamsko mareno pivo**, pivo v steklenicah (Bocksbeer) in le izborna vina. Posebna skrb mi bo za dobra jedila in pa za najtočnejšo postrežbo.

Konečno se zahvaljujem najtopljeje p. n. občinstvu za do zdaj mi skazano zupanje v Koslerjevi pivarni.

Za mnogobrajno obiskovanje se najuljudneje priporoča

Ivan Cesarič,

gostilničar.

(3)

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijaceljske kapljice

za elodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v elodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab elodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v elodecu, bitje srea, zabasanje, glište, bolezni na vratnici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 glod.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istinite Marijaceljske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter ecih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stojčim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Schutzmarke.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen edalje hušja prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je udovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnišo zahvalo, zvsem spoštovanjem udani

Franc Jug,

posestnik v Šmarji p. Celji.

(7)

Planinski eliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 50 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

najboljše vrste, izborna zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva ožvljavajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne krogeljice,

c. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji loveškega telesa, glavobólu, otrpnjenih udih, skazenem elodecu, jetrih in obistnih boleznih, v škatljah  21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila iz dozele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.